

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 106.

31te Møde.

Mandagen den 11te Marts.

(Fortf.)

Grundtvig: I Anledning af hvad den ærede 4de Kjøbenhavnste Rigsdagsmand (Nothe) har anført, at det skulde være nødvendigt for det allerede nedsatte Udvalg at faae den nærværende Sag henviist til sig, hvis det ikke skulde komme til at standse i sine Forretninger, saa vil jeg kun bemærke, at dette kan ikke holde Stik, thi, dersom det var nødt til at standse i sin Fremgang, fordi det, naar Sagen var her til foreløbig Behandling, endnu ikke kunde vide, hvad Skjæbne den vilde faae i Huset, saa er det soleklart, at det endnu mindre kan vide det, naar den bliver ligefrem henviist til Udvalget. (Ja!)

Nothe: Imod det sidst Anførte troer jeg, at man kan sætte den Bemærkning, at, naar Udvalget skal tage det Spørgsmaal under Overveielse, som nødvendigt maa tages under Overveielse — det maa idetmindste i Udvalget finde en foreløbig Afgjørelse —, nemlig hvorledes de forskjellige ældre Skatter, som hidtil have været baarne deels af Kjøbstæderne og deels af Landet, for Fremtiden skulle fordeles mellem disse to, saaledes at Forholdet bliver nogenlunde ligeligt, saa er det ogsaa absolut nødvendigt for Udvalget at kunne overse de forskjellige Byrder, som i Fremtiden komme til at hvile paa de forskjellige Dele af Landet, og altsaa maa Udvalget have et fast Udgangspunkt, som er de forskjellige Forslag, som allerede foreligge Thinget. Disse Forslag maa Udvalget tage under Overveielse og veie mod hverandre, for saaledes at kunne see at finde en ligelig Fordeling af Byrden, og, naar saaledes Udvalget er kommet til et for sig tilfredsstillende Resultat, maa det forelægge det for Thinget, som da har at tage den fornødne endelige Beslutning derom. Den Skjæbne, som Forslaget vil faae

senere her i Thinget, den kan ikke have nogen afgjørende Indflydelse paa, hvorledes Udvalget stiller sit Forslag, idet Udvalget nemlig maa antages at stille sit Forslag efter hvad det anseer for hensigtsmæssigst og rigtigst i og for sig, uden Hensyn til det formodede Resultat, som Thinget senere vil komme til. Jeg troer derfor, at Udvalget strax kan tage denne Sag under Behandling, uden at behøve at standses af Hensyn til et saadant formodet Udfald, som Thinget senere skulde lade Sagen faae. Jeg maa blot endnu med Hensyn til Forbindelsen mellem de Lovforslag, hvorom her er Tale, tilføje den Bemærkning, at det nærmest her omhandlede, det om Udveielse af Heste, i grunden gjerne kunde have været optaget som en særegen Deel af det andet, idet Motiverne udtrykkeligt henviser til dette Lovforslag, som ogsaa indeholder Bestemmelser, der absolut maae tages under Overveielse ved Discussionen om det andet Lovforslag, og altsaa har selve Regjeringens Lovudkast betragtet disse to som staaende i en næste nuadskillelig Forbindelse med hinanden.

H. Sørensen: Det er jo dog klart, at Forholdet bliver hert ikke lige for Comiteen, medmindre den faaer samme Oplysning gennem en foreløbig Behandling om det nærværende Lovforslag, som den allerede har ved den foregaaende Forhandling om det Lovforslag, til hvis Behandling den er nedsat; først da vil den kunne komme til at staae paa lige Fod med Discussionen angaaende dette Lovforslag.

Grundtvig: Jeg vil blot anmærke, at den næstsidste ærede Taler ikke anførte Noget imod, hvad jeg sagde; thi det er jo klart, at Comiteen kan meget godt være sig bevidst, og ogsaa lade det kjendes paa sine Forhandlinger, at det Forslag, som vi nu have, at det er forelagt, altsaa at det er tilstede, og naar han da siger, at han vil ikke tage videre Hensyn til dets mulige Skjæbne her i Thinget, saa